

νιζεν: quasi diceret, aut si quis ita inepte circulum velit quadrare, ut fecit Antiphon. De quo hoc memorabile obseruandum est, quod iudicium aurigarum & carpentiorum secutus, putauerit lineam rectam cū circumferentia mensurari posse: quam sane dimensionis rationem appellauit ἐφάρμοσιν. Testis huius rei est Philoponus, qui in contextum 67 lib. primi posteriorum Analyticorum sicc scribit: ἀλλ' οὐχὶ σὺ τῷ τῆς γεωμετρίας ὀπεῖσθαι ἀρχῶν ὅπερι δὲ πόδες φασιν. Αὕτη φασι τὰ πεποιηκέντα, γεωμετρεῖαι εἰσὶν ἐφαρμόσαται τῇ τῆς κύκλου περιφερείᾳ, ὡς σκέψος ἔλεγον. Οὐδέποτε διδιδώσατο. hoc est, Sed non ex propriis geometriæ principiis est demonstratio. Hoc vero aiunt etiam Antiphōtem fecisse, qui lineam rectam adaptauit circuli circumferentiæ, ut ipse loqui solebat: quod est impossibile. Etsi autem ista ἐφάρμοσις, seu applicatio lineæ rectæ ad curuam, quacunque fiat ratione, accepta referatur Antiphonti, sciendum tamen est, omnes mechanicos eodem artificio olim usos, & hodie quoque vti. Quare non immerito tanquam ἀγνωμένοι rejiciendi sunt atq; explodendi, qui huiusmodi ineptias, cum geometria pugnantes, defendunt. Qui autem conantur circulum quadrare per principia geometrica, cum sic quadrari nequeat, illi omnipino digni sunt, qui a Geometra refutentur. Ex horum numero fuit Bryso & Hippocrates Chius, sicut testatur Aristoteles in Elenchis: quando sic scribit: ἔδειγε, εἴ τι δέ τευδογεάφημα, δέ τι ἀληθὲς: οἷον τὸ Ἰπποκράτες, καὶ οὐ πεπαγωνισμὸς ἀλλὰ τὸ μη-

νίσκω